

2. *Ámbito lexislativo (1) (tres horas)*

Introducción ás bases xurídicas da responsabilidade das empresas na prestación de servicios para a prevención da lexionelose, incluíndo a formación actualizada dos seus traballadores.

Normativa relacionada coa prevención e control da lexionelose, as substancias e preparados perigosos, auga de consumo humano, praguicidas e biocidas, instalacións térmicas de edificios e verteduras industriais.

3. *Criterios xerais de limpeza e desinfección (tres horas)*

Coñecementos xerais da química da auga.

Boas prácticas de limpeza e desinfección.

Tipos de produtos: desinfectantes, antiincrustantes, antioxidantes, neutralizantes, etc.

Rexistro de produtos. Desinfectantes autorizados.

Outros tipos de desinfección: físicos e fisicoquímicos.

4. *Saúde pública e saúde laboral (dúas horas)*

Marco normativo.

Riscos derivados do uso de produtos químicos.

Danos para a saúde derivados do uso de produtos químicos. Medidas preventivas.

5. *Instalacións de risco incluídas no ámbito de aplicación do Real decreto 909/2001 (catro horas)*

Deseño, funcionamento e modelos.

Programa de mantemento e tratamento.

Toma de mostras.

Controis analíticos.

6. *Identificación de puntos críticos. Elaboración de programas de control (dúas horas)*

7. *Prácticas (sete horas)*

Visitas a instalacións.

Toma de mostras e medicións «in situ».

Interpretación da etiqueta de produtos químicos.

Preparación de disolucións de produtos a distintas concentracións.

Formalización de follas de rexistro de mantemento.

8. *Avaliación*

Proba escrita sobre os contidos do curso (1 hora).

(1) Lexislación:

Real decreto 909/2001, do 27 de xullo, polo que se establecen os criterios hixiénico-sanitarios para a prevención e control da lexionelose.

Real decreto 363/1995 e Real decreto 1078/1993, de substancias e preparados.

Real decreto 1138/1990, de augas de abastecemento e Directiva 98/83/CE.

Real decreto 3349/1983 de praguicidas, modificacións e normativa das CCAA sobre ROESP e Directiva 98/8/CE de biocidas.

Real decreto 1751/1998, RITE.

Normativa estatal ou da CCAA relativa a verteduras de augas residuais industriais.

Lexislación comunitaria.

Outras lexislacións aplicables á data de realización do curso.

MINISTERIO DA PRESIDENCIA

3596 *REAL DECRETO 140/2003, do 7 de febreiro, polo que se establecen os criterios sanitarios da calidade da auga de consumo humano. («BOE» 45, do 21-2-2003.)*

A Lei 14/1986, do 25 de abril, xeral de sanidade, estableceu a obriga das administracións públicas sanitarias de orientar as súas actuacións prioritarias á promoción da saúde e a prevención das enfermidades.

A citada lei prevé que as actividades e produtos que, directa ou indirectamente, poidan ter consecuencias negativas para a saúde, sexan sometidos polas administracións públicas a control por parte destas e a levar a cabo actuacións sanitarias para a mellora dos sistemas de abastecemento das augas.

O Real decreto 1138/1990, do 14 de setembro, polo que se aproba a regulamentación técnico-sanitaria para o abastecemento e control de calidade das augas potables de consumo público, incorporou ó noso ordenamento xurídico a Directiva comunitaria 80/778/CEE, do 15 de xullo de 1980.

A publicación da Directiva 98/83/CE, do 3 de novembro de 1998, esixe a súa incorporación ó dereito interno español coa elaboración dun novo texto que recolla as novas especificacións de carácter científico e técnico e posibilite un marco legal máis acorde, tanto coas necesidades actuais, coma cos avances e progresos dos últimos anos no que ás augas de consumo humano se refire, establecendo as medidas sanitarias e de control necesarias para a protección da saúde dos consumidores, sendo este o obxecto principal desta disposición.

Dada a importancia deste tema para a saúde humana, faise necesario o establecemento a escala nacional de criterios de calidade da auga de consumo humano.

Estes criterios aplicaranse a todas aquelas augas que, independentemente da súa orixe e do tratamento de potabilización que reciban, se utilicen na industria alimentaria ou se subministren a través de redes de distribución públicas ou privadas, depósitos ou cisternas.

Fíxanse parámetros e valores paramétricos que hai que cumprir no punto onde se pon a auga de consumo humano á disposición do consumidor. Estes valores baséanse principalmente nas recomendacións da Organización Mundial da Saúde e en motivos de saúde pública aplicándose, nalgúns casos, o principio de precaución para asegurar un alto nivel de protección da saúde da poboación.

Os programas de control de calidade da auga de consumo humano deberán adaptarse ás necesidades de cada abastecemento e cumprilos criterios de calidade previstos nesta disposición.

As substancias utilizadas no tratamento de potabilización da auga e produtos de construción instalados no abastecemento e nas instalacións interiores poden afectar a calidade e salubridade desta, por iso, e sen prexuízo do previsto nesta norma, regularanse por normativa específica.

Ante incumprimentos dos criterios de calidade que sinala esta disposición, será necesaria a investigación da causa subxacente e garantir que se apliquen o antes posible as medidas correctoras e preventivas para a protección da saúde da poboación abastecida. En determinadas condicións poderanse conceder excepcións, cando a subministración de auga no abastecemento non se poida manter por ningún outro medio razoable e sempre e cando non haxa un risco potencial para a saúde da poboación.

As decisións sobre o control da calidade da auga de consumo humano, así como a adopción de medidas

correctoras ante os incumprimentos detectados, executarase no nivel local, en virtude das competencias atribuídas ós entes locais na Lei 7/1985, do 2 de abril, reguladora das bases do réxime local, seguindo, se é o caso, as indicacións da administración sanitaria autonómica competente e contando co seu asesoramento.

Os consumidores deberán recibir información suficiente e oportuna da calidade da auga de consumo humano, situacións de excepción, medidas correctoras e preventivas, así como de todos aqueles aspectos que afecten o abastecemento e que poidan implicar un risco para a saúde da poboación.

O Ministerio de Sanidade e Consumo coordina sistema de información nacional de auga de consumo e elabora os informes nacionais anuais destinados á información pública e, en cumprimento coas obrigas comunitarias, á Comisión Europea.

O presente real decreto, que ten carácter de norma básica, dítase ó abeiro do disposto no artigo 149.1.16.^a da Constitución e de acordo co disposto nos artigos 18.6, 19.2, 23, 24, 40.2, 40.13 e na disposición adicional segunda da Lei 14/1986, do 25 de abril, xeral de sanidade.

Na elaboración deste real decreto foron oídos os sectores afectados, as comunidades autónomas e emitiu o seu preceptivo informe a Comisión Interministerial para a Ordenación Alimentaria (CIOA).

Na súa virtude, por proposta dos ministros de Sanidade e Consumo, de Agricultura, Pesca e Alimentación, de Medio Ambiente, de Economía e de Ciencia e Tecnoloxía, coa aprobación previa do ministro de Administracións Públicas, de acordo co Consello de Estado e logo da deliberación do Consello de Ministros do día 7 de febreiro de 2003,

DISPOÑO :

Artigo 1. *Obxecto.*

O presente real decreto ten por obxecto establece-los criterios sanitarios que deben cumprilas augas de consumo humano e as instalacións que permiten a súa subministración desde a captación ata a billa do consumidor e o control destas, garantindo a súa salubridade, calidade e limpeza, co fin de protexe-la saúde das persoas dos efectos adversos derivados de calquera tipo de contaminación das augas.

Artigo 2. *Definicións.*

Para os efectos desta disposición entenderase por:

1. Auga de consumo humano:

a) Todas aquelas augas, xa sexa no seu estado orixinal, xa sexa despois do tratamento, utilizadas para beber, cociñar, preparar alimentos, hixiene persoal e para outros usos domésticos, sexa cal for a súa orixe e independentemente de que se lle subministren ó consumidor, a través de redes de distribución públicas ou privadas, de cisternas, de depósitos públicos ou privados.

b) Todas aquelas augas utilizadas na industria alimentaria para fins de fabricación, tratamento, conservación ou comercialización de produtos ou substancias destinadas ó consumo humano, así como as utilizadas na limpeza das superficies, obxectos e materiais que poidan estar en contacto cos alimentos.

c) Todas aquelas augas subministradas para consumo humano como parte dunha actividade comercial ou pública, con independencia do volume medio diario de auga subministrado.

2. Autoridade sanitaria: a Administración sanitaria autonómica competente ou outros órganos das comunidades autónomas no ámbito das súas competencias.

3. Xestor: persoa ou entidade pública ou privada que sexa responsable do abastecemento ou de parte deste, ou de calquera outra actividade ligada ó abastecemento da auga de consumo humano.

4. Abastecemento: conxunto de instalacións para a captación de auga, conducción, tratamento de potabilización desta, almacenamento, transporte e distribución da auga de consumo humano ata as acometidas dos consumidores, coa dotación e calidade previstas nesta disposición.

5. Auga destinada á produción de auga de consumo humano: aquelas augas que, independentemente da súa orixe, sufran ou non un tratamento, vaian ser utilizadas para o consumo humano.

6. Fonte natural: as captacións non utilizadas con fins comerciais e non conectadas a depósitos, cisternas ou redes de distribución.

7. Punto de mostraxe: o lugar para a toma de mostras de auga de consumo humano para o control da calidade desta.

8. Valor paramétrico: o nivel máximo ou mínimo fixado para cada un dos parámetros que se van controlar.

9. Resultado: o valor cuantificado dun parámetro cun método de ensaio concreto e expresado nas unidades fixadas no anexo I.

10. Praguicida: os insecticidas, herbicidas, funxicidas, nematocidas, acaricidas, alguicidas, rodenticidas, molusquicidas orgánicos, metabolitos, produtos de degradación ou reacción e os produtos relacionados como os reguladores de crecemento.

11. Substancia: todo produto (substancia ou preparado) que se agregue á auga ou sexa empregado na súa potabilización ou mellora, así como os utilizados para a limpeza de superficies, equipos, recipientes ou utensilios que estean en contacto coa auga de consumo humano.

Para estes efectos divídense nos seguintes grupos:

a) «Desinfectantes para auga»: produtos empregados para a desinfección da auga de consumo humano.

b) «Desinfectantes para superficies»: produtos empregados para a desinfección de equipos, recipientes, utensilios para o consumo, superficies ou canalizacións relacionadas coa produción, transporte, almacenamento e distribución da auga de consumo humano.

c) «Alguicidas e antiincrustantes»: produtos que eliminan ou impiden o desenvolvemento de algas na auga destinada á produción da auga de consumo humano ou teñan acción antiincrustante ou desincrustante.

d) «Outras substancias»: todo produto que non estea incluído nos puntos anteriores.

12. Estación de tratamento de auga potable (ETAP): conxunto de procesos de tratamento de potabilización situados antes da rede de distribución ou depósito, que conteña máis unidades que a desinfección.

13. Produto de construción en contacto con auga de consumo humano: todo produto de construción, de revestimento ou utilizado nos procesos de montaxe das captacións, conduccións, ETAP, redes de abastecemento e distribución, depósitos, cisternas e instalacións interiores que estean situadas desde a captación ata a billa do consumidor.

14. Conducción: calquera canalización que leva a auga desde a captación ata a ETAP ou, no seu defecto, ó depósito de cabeceira.

15. Depósito: todo receptáculo ou alxibe a finalidade do cal sexa almacenar auga de consumo humano situado na cabeceira ou en tramos intermedios da rede de distribución.

c

16. Rede de distribución: conxunto de canalizacións deseñadas para a distribución da auga de consumo humano desde a ETAP ou desde os depósitos ata a acometida do usuario.

17. Punto de entrega: lugar onde un xestor dunha parte do abastecemento entrega a auga ó xestor da seguinte parte deste ou ó consumidor.

18. Acometida: a canalización que enlaza a instalación interior do inmovible e a chave de paso correspondente coa rede de distribución.

19. Instalación interior: o conxunto de canalizacións, depósitos, conexións e aparellos instalados trala acometida e a chave de paso correspondente que enlaza coa rede de distribución.

20. Aparellos de tratamento en edificios: calquera elemento ou accesorio instalado trala acometida ou chave de paso ou na entrada á instalación interior ou na billa do consumidor, co obxecto de modificar ou optimiza-la calidade da auga de consumo humano.

21. Zona de abastecemento: área xeograficamente definida e censada pola autoridade sanitaria por proposta do xestor do abastecemento ou partes deste, non superior ó ámbito provincial, na que a auga de consumo humano proveña dunha ou varias captacións e da que a calidade das augas distribuídas poida considerarse homoxénea na maior parte do ano.

Cada zona de abastecemento virá definida por catro determinantes:

- a) Denominación única dentro de cada provincia.
- b) Código de identificación.
- c) Número de habitantes abastecidos.
- d) Volume medio diario de auga subministrada considerando o cómputo anual.

Artigo 3. *Ámbito de aplicación.*

1. A presente disposición será de aplicación ás augas definidas no artigo 2.1.

2. Quedan excluídas do ámbito de aplicación deste real decreto:

a) Todas aquelas augas que se rexan polo Real decreto 1074/2002, do 18 de outubro, polo que se regula o proceso de elaboración, circulación e comercio de augas de bebida envasadas.

b) Todas aquelas augas que se rexan pola Lei 25/1990, do 20 de decembro, do medicamento.

c) Todas aquelas augas mineromedicinais de establecementos balnearios que se rexan polo Real decreto lei 743/1928, do 25 de abril, que aproba o estatuto, sobre a explotación de mananciais de augas mineromedicinais, e pola Lei 22/1973, do 21 de xullo, de minas.

d) Todas aquelas augas destinadas exclusivamente a usos para os cales lle conste á autoridade sanitaria que a calidade daquelas non afecte, directa nin indirectamente, á saúde dos consumidores que as usan.

e) Todas aquelas augas da industria alimentaria que conste á autoridade sanitaria que a calidade daquelas non afecta a salubridade do produto alimenticio.

f) Todas aquelas augas de consumo humano procedentes dun abastecemento individual e domiciliario ou fonte natural que subministre como media menos de 10 m³ diarios de auga, ou que abasteza menos de 50 persoas, agás cando se perciba un risco potencial para a saúde das persoas derivado da calidade da auga, e neste caso a autoridade sanitaria requirirá a Administración local para que adopte, para estes abastecementos, as medidas necesarias para o cumprimento do disposto neste real decreto.

Artigo 4. *Responsabilidades e competencias.*

Sen prexuízo do establecido na Lei 14/1986, do 25 de abril, xeral de sanidade, e na Lei 7/1985, do 2 de abril, reguladora das bases de réxime local, establécense as seguintes responsabilidades no ámbito deste real decreto:

1. Os municipios son responsables de asegurar que a auga subministrada a través de calquera rede de distribución, cisterna ou depósito móbil no seu ámbito territorial sexa apta para o consumo no punto de entrega ó consumidor.

2. Cando a captación ou a conducción ou o tratamento ou a distribución ou o autocontrol da auga de consumo o realice un xestor ou xestores distintos do municipio, este velará polo cumprimento deste real decreto por parte destes.

A responsabilidade dos xestores finaliza no punto de entrega a outro xestor ou na chave de paso xeral da acometida do consumidor.

3. Os municipios velarán polo cumprimento das obrigas dos titulares dos establecementos que desenvolvan actividades comerciais ou públicas en relación co que sinala esta disposición. Os titulares dos devanditos establecementos deberán poñer á disposición dos seus usuarios auga apta para o consumo.

4. Correspóndelles ós municipios o autocontrol da calidade e o control en billa da auga que consome a poboación no seu municipio cando a xestión do abastecemento sexa de forma directa.

5. Cando a xestión do abastecemento sexa de forma indirecta, o autocontrol da calidade da auga de consumo humano é responsabilidade dos xestores, cada un na súa propia parte do abastecemento.

6. Se a calidade da auga de consumo humano sofre modificacións que impliquen que de forma temporal ou permanente non sexa apta para o consumo, en cada un dos casos que sinalan os puntos 1, 2 e 3 do presente artigo, o xestor deberá poñer en coñecemento da poboación ou dos outros xestores afectados, así como do municipio, se é o caso, a dita situación de incumprimento, as medidas correctoras e preventivas previstas, a través dos medios e na forma que considere máis axeitada, de acordo coa autoridade sanitaria, co fin de evitar calquera risco que afecte a protección da saúde humana.

7. Os propietarios do resto dos inmovibles que non estean recollidos no punto 3, son responsables de manter a instalación interior para os efectos de evitar modificacións da calidade da auga de consumo humano desde a acometida ata a billa.

Artigo 5. *Criterios de calidade da auga de consumo humano.*

A auga de consumo humano deberá ser salubre e limpa.

Para os efectos deste real decreto, unha auga de consumo humano será salubre e limpa cando non conteña ningún tipo de microorganismo, parasito ou substancia, nunha cantidade ou concentración que poida supoñer un risco para a saúde humana, e cumpra cos requisitos especificados nas partes A e B do anexo I.

Artigo 6. *Punto de cumprimento dos criterios de calidade da auga de consumo humano.*

A auga de consumo humano que se pon á disposición do consumidor deberá cumprilos requisitos de calidade sinalados nesta disposición, nos seguintes puntos:

a) O punto no cal xorde das billas que son utilizadas habitualmente para o consumo humano, para as augas

subministradas a través dunha rede de distribución, dentro dos locais, establecementos públicos ou privados e domicilios particulares.

b) O punto en que se pon á disposición do consumidor, para as augas subministradas a partir dunha cisterna, de depósitos móbiles públicos e privados.

c) O punto en que son utilizadas na empresa, para as augas utilizadas na industria alimentaria.

Artigo 7. *Captación da auga para o consumo humano.*

1. Sen prexuízo do que dispoña a autoridade sanitaria en cada caso, a auga destinada á produción de auga de consumo humano poderá proceder de calquera orixe, sempre que non entrañe un risco para a saúde da poboación abastecida.

A dotación de auga deberá ser suficiente para as necesidades hixiénico-sanitarias da poboación e o desenvolvemento da actividade da zona de abastecemento, como obxectivo mínimo debería ter 100 litros por habitante e día.

2. Os organismos de bacía e as administracións hidráulicas das comunidades autónomas facilitarán periodicamente á autoridade sanitaria e ó xestor os resultados analíticos da auga destinada á produción de auga de consumo humano, dos parámetros descritos no Real decreto 927/1988, do 29 de xullo, polo que se aproba o Regulamento da administración pública da auga e da planificación hidrolóxica e de toda aquela lexislación que lle sexa de aplicación.

Ante a sospeita de presenza na auga de contaminantes que entrañen un risco para a saúde da poboación, os organismos de bacía e as administracións hidráulicas das comunidades autónomas en coordinación coa autoridade sanitaria determinarán e avaliarán a presenza das devanditas substancias.

3. Todo proxecto de nova captación deberá contar cun informe sobre as características máis relevantes que puidesen influír na calidade da auga da área de captación, ademais do previsto no artigo 13.

A calidade da auga da captación deberá ser tal que poida ser potabilizada cos tratamentos de potabilización previstos no abastecemento.

4. A entidade pública ou privada responsable da construción da captación deberá instala-las medidas de protección axeitadas e sinalizar de forma visible para a súa identificación como punto de captación de auga destinada ó abastecemento da poboación, segundo establece a autoridade sanitaria, co fin de evita-la contaminación e degradación da calidade da auga.

O xestor da captación manterá as medidas de protección propias da súa competencia sen prexuízo das competencias do organismo de bacía e as administracións hidráulicas das comunidades autónomas.

Artigo 8. *Conducción da auga.*

1. Antes da súa posta en funcionamento, realizarase un lavado ou desinfección das tubaxes.

O material de construción, revestimento, soldaduras e accesorios non transmitirán á auga substancias ou propiedades que contaminen ou empeoren a calidade da auga procedente da captación.

2. No caso de que a conducción fose aberta, o seu xestor deberá proceder ó seu cerramento sempre que a autoridade sanitaria considere que existe un risco para a saúde da poboación.

Artigo 9. *Substancias para o tratamento da auga.*

1. Calquera substancia ou preparado que se engada á auga de consumo humano deberá cumprir coa norma

UNE-EN correspondente para cada produto e vixente en cada momento.

O Ministerio de Sanidade e Consumo actualizará a relación que figura no anexo II mediante desenvolvemento normativo.

2. As substancias ou preparados que no momento de entrada en vigor desta disposición estean comercializados terán un prazo dun ano para cumprir con cada unha das normas UNE-EN que os afecten.

3. Sen prexuízo do anterior, toda substancia ou preparado que se engada á auga de consumo humano e a industria relacionada con esta, deberán cumprir co disposto no Real decreto 1054/2002, do 11 de outubro, polo que se regula o proceso de avaliación para o rexistro, autorización e comercialización de biocidas, ou no Real decreto 363/1995, do 10 de marzo, polo que se aproba o Regulamento sobre notificación de substancias novas e clasificación, envasado e etiquetaxe das substancias perigosas, ou no Real decreto 1078/1993, do 2 de xullo, polo que se aproba o Regulamento sobre clasificación, envasado e etiquetaxe de preparados perigosos, e no Real decreto 1712/1991, do 29 de novembro, sobre o rexistro xeral sanitario de alimentos, ou calquera outra lexislación que puidese ser de aplicación.

4. O xestor do tratamento de potabilización da auga deberá contar cunha fotocopia do certificado ou autorización sanitaria correspondente a cada substancia utilizada ou, se é o caso, da empresa que o comercialice.

Artigo 10. *Tratamento de potabilización da auga de consumo humano.*

1. Cando a calidade da auga captada teña unha turbidez maior de 1 unidade nefelométrica de formacina (UNF) como media anual, deberá someterse como mínimo a unha filtración por area, ou outro medio apropiado, a criterio da autoridade sanitaria, antes de desinfectala e distribuíla á poboación. Así mesmo, cando exista un risco para a saúde, aínda que os valores medios anuais de turbidez sexan inferiores a 1 UNF, a autoridade sanitaria poderá requirir, en función da valoración do risco existente, a instalación dunha filtración previa.

2. As augas de consumo humano distribuídas ó consumidor por redes de distribución públicas ou privadas, cisternas ou depósitos deberán ser desinfectadas. Nestes casos, os subproductos derivados da desinfección deberán te-los niveis máis baixos posibles, sen comprometer en ningún momento a eficacia da desinfección.

Cando non haxa risco de contaminación ou crecemento microbiano ó longo de toda a rede de distribución ata a billa do consumidor, o xestor poderá solicitar á autoridade sanitaria, a exención de conter desinfectante residual.

3. Os procesos de tratamento de potabilización non transmitirán á auga substancias ou propiedades que contaminen ou degraden a súa calidade e supoñan o incumprimento dos requisitos especificados no anexo I e un risco para a saúde da poboación abastecida, nin deberán producir directa ou indirectamente a contaminación nin a deterioración da auga superficial ou subterránea destinada á produción da auga de consumo humano.

4. Os aparellos de tratamento en edificios non poderán transmitir á auga substancias, xermes ou propiedades indesexables ou prexudiciais para a saúde e deberán cumprir co disposto no artigo 14.

A comercialización destes aparellos estará suxeita á súa homologación previa.

Artigo 11. *Depósitos e cisternas para a auga de consumo humano.*

1. Os depósitos públicos ou privados, fixos ou móbiles, da rede de abastecemento, de distribución ou de

c

instalacións interiores e cisternas para auga de consumo humano deberán cumprir co disposto no artigo 14.

Todo depósito dunha instalación interior deberá situarse por enriba do nivel da rede de sumidoiros, estando sempre tapado e dotado dun desaugadoiro que permita o seu baleirado total, limpeza e desinfección.

2. A entidade pública ou privada responsable da construción do depósito deberá instala-las medidas de protección e sinalizar de forma visible, para a súa identificación como punto de almacenamento de auga para o abastecemento, co fin de que non se contamine ou empeore a calidade da auga almacenada.

O xestor manterá estas medidas de protección.

3. Cando nun abastecemento deba recorrerse ó uso de cisternas ou depósitos móbiles, estes serán só para o transporte de auga e terán claramente sinalado e suficientemente visible a indicación «para transporte de auga de consumo humano», acompañado do símbolo dunha billa branca sobre fondo azul.

O xestor da cisterna ou depósito móbil solicitará a autorización administrativa correspondente para darse de alta nesta actividade.

En cada subministración deste tipo, o xestor deberá contar co informe vinculante da autoridade sanitaria.

En todo momento, o responsable do transporte da auga adoptará as medidas de protección oportunas para que a calidade da auga de consumo humano non se degrade, así como aquelas medidas correctoras que, se é o caso, sinala a autoridade sanitaria.

4. O xestor dos depósitos públicos ou privados da rede de abastecemento ou a rede de distribución, cisternas, e o propietario dos depósitos de instalacións interiores, vivirá de forma regular a situación da estrutura, elementos de peche, valvulería, tubaxes e instalación en xeral, realizando de forma periódica a limpeza destes, con produtos que cumpran o sinalado no artigo 9. A limpeza deberá ter unha función de desincrustación e desinfección, seguida dun aclarado con auga.

Artigo 12. *Distribución da auga de consumo humano.*

1. As redes de distribución pública ou privada serán na medida do posible de deseño mallado, eliminando puntos e situacións que faciliten a contaminación ou a deterioración da auga distribuída.

Disporán de mecanismos axeitados que permitan o seu peche por sectores, co obxecto de poder illar áreas ante situacións anómalas, e de sistemas que permitan as purgas por sectores para protexer-la poboación de posibles riscos para a saúde.

2. Antes da súa posta en funcionamento e despois de calquera actividade de mantemento ou reparación que poida supoñer un risco de contaminación da auga de consumo humano, realizarase un lavado ou desinfección do tramo afectado de canalizacións con substancias que sinala o artigo 9, e os produtos de construción destas deberán cumprir co disposto no artigo 14.

3. As características e funcionamento da instalación interior non deberán contaminar ou empeora-la calidade da auga de consumo humano con xermes ou substancias que poidan supoñer un risco para a saúde dos consumidores.

Artigo 13. *Inspeccións sanitarias previas de novas instalacións.*

1. En todo proxecto de construción dunha nova captación, conducción, ETAP, rede de abastecemento ou rede de distribución (cunha lonxitude maior a 500 metros), depósito da rede de distribución ou remodelación do existente, a autoridade sanitaria elaborará un informe sanitario vinculante, antes de dous meses trala presentación da documentación por parte do xestor.

2. Á posta en funcionamento da nova instalación, a autoridade sanitaria realizará un informe baseado na inspección e na valoración e seguimento, durante o tempo que crea conveniente, dos resultados analíticos realizados polo xestor, dos parámetros que esta sinala.

3. Estes requisitos aplicaranse ás instalacións citadas nos artigos 7, 8, 10, 11 e 12, agás para o sinalado no punto 3 do artigo 11 e instalacións interiores.

Artigo 14. *Productos de construción en contacto coa auga de consumo humano.*

1. Os produtos que estean en contacto coa auga de consumo humano, por eles mesmos ou polas prácticas de instalación que se utilicen, non transmitirán á auga de consumo humano substancias ou propiedades que contaminen ou empeoren a súa calidade e supoñan un incumprimento dos requisitos especificados no anexo I ou un risco para a saúde da poboación abastecida.

2. Para os produtos de construción referidos ás actividades descritas nos artigos 10.4, 11 e 12 as autorizacións para o uso e instalación destes produtos estarán suxeitas ás disposicións que regulará a Comisión Interministerial de Productos de Construción (CIPC) e, se é o caso, polo disposto no Real decreto 363/1995, do 10 de marzo, polo que se aproba o Regulamento sobre notificación de substancias novas e clasificación, envasado e etiquetaxe das substancias perigosas, ou no Real decreto 1078/1993, do 2 de xullo, polo que se aproba o Regulamento sobre clasificación, envasado e etiquetaxe de preparados perigosos, ou calquera outra lexislación ou normativa técnica que puidese ser de aplicación, no que non se opoña ó disposto neste real decreto.

Artigo 15. *Persoal.*

O persoal que traballe no abastecemento en tarefas en contacto directo con auga de consumo humano deberá cumprilos requisitos técnicos e sanitarios que dispón o Real decreto 202/2000, do 11 de febreiro, polo que se establecen as normas relativas ós manipuladores de alimentos.

Artigo 16. *Laboratorios de control da calidade da auga de consumo humano.*

1. Todo laboratorio público ou privado que realice determinacións para as análises de control e análise completa do autocontrol, vixilancia sanitaria ou control en billa do consumidor deberá implantar un sistema de aseguramento da calidade e validalo ante unha unidade externa de control de calidade, que realizará periodicamente unha auditoría.

Toda entidade pública ou privada que realice a devandita auditoría deberá estar acreditada polo organismo competente.

2. Os laboratorios ós que se refire o punto 1, se non están acreditados pola UNE-EN ISO/IEC 17025 ou a vixente nese momento para os parámetros realizados no laboratorio que sinala esta disposición, polo menos deberán te-la certificación pola UNE-EN ISO 9001 ou a vixente nese momento.

Os laboratorios que superen 5.000 mostras anuais deberán estar acreditados por a UNE-EN ISO/IEC 17025 ou a vixente nese momento para os parámetros que sinala esta disposición e coas especificacións que sinala o anexo IV, realizados no devandito laboratorio.

Todo laboratorio acreditado e os laboratorios certificados que xestionen máis de 500 mostras ó ano remitirán á Dirección Xeral de Saúde Pública do Ministerio

de Sanidade e Consumo o impreso do anexo III cuberto e unha fotocopia do alcance da acreditación ou da certificación.

3. Os métodos de ensaio utilizados polos laboratorios axustaranse ó especificado no anexo IV.

No seo da Ponencia de Sanidade Ambiental, dependente do Consello Interterritorial do Sistema Nacional de Saúde, estudiaranse outros métodos de ensaio oficiais distintos dos que figuran no anexo IV para determinados parámetros os resultados dos cales sexan tan fiables como os obtidos cos métodos especificados no devandito anexo, así como os métodos de ensaio para os parámetros do anexo IV, letra C.

Artigo 17. *Control da calidade da auga de consumo humano.*

1. En termos xerais, en cada abastecemento controlaranse os parámetros fixados no anexo I. Cando a autoridade sanitaria o dispoña controlaranse aqueles parámetros ou contaminantes que se sospeite que poidan estar presentes na auga de consumo humano e supoñer un risco para a saúde dos consumidores.

2. O control da calidade da auga de consumo humano engloba os seguintes puntos:

- a) Autocontrol da auga de consumo humano.
- b) Vixilancia sanitaria.
- c) Control da auga en billa do consumidor.

3. Tódolos resultados derivados do control da calidade da auga de consumo deberán estar recollidos nun sistema de rexistro para cada caso, preferiblemente en soporte informático e en concordancia co Sistema de Información Nacional de Auga de Consumo.

4. En toda mostra de auga de consumo humano para o autocontrol, vixilancia sanitaria e control en billa do consumidor, a auga poderase cualificar como:

a) «Apta para o consumo»: cando non conteña ningún tipo de microorganismo, parasito ou substancia, nunha cantidade ou concentración que poida supoñer un perigo para a saúde humana; e cumpra cos valores paramétricos especificados nas partes A, B e D do anexo I ou cos valores paramétricos excepciónados pola autoridade sanitaria e sen prexuízo do establecido no artigo 27.7, determinados na análise.

b) «Non apta para o consumo»: cando non cumpra cos requisitos da alínea a). Se unha auga «non apta para o consumo» alcanza niveis dun ou varios parámetros cuantificados que a autoridade sanitaria considere que produciron ou poidan producir efectos adversos sobre a saúde da poboación, cualificarase como auga «non apta para o consumo e con riscos para a saúde».

Artigo 18. *Autocontrol.*

1. O autocontrol da calidade da auga de consumo humano é responsabilidade do xestor de cada unha das partes do abastecemento e velará para que un ou varios laboratorios realicen as análises descritas neste artigo.

2. Sen prexuízo do que dispón o artigo 6, para a auga de consumo humano subministrada a través dunha rede de distribución, os xestores teñen a posibilidade de tomar mostras para parámetros concretos dentro do abastecemento, en puntos distintos ós que se refire o devandito artigo, se se pode demostrar que a validez dos resultados non afecta a representatividade da calidade da auga de consumo humano desde a saída da ETAP ou do depósito ata o punto de entrega ó consumidor.

3. Os puntos de mostraxe para o autocontrol serán representativos do abastecemento ou partes deste e

serán fixados polo xestor coa supervisión da autoridade sanitaria.

A) Para o caso de redes de distribución, fixaranse, polo menos, os seguintes puntos de mostraxe:

- a) 1 á saída da ETAP ou depósito de cabeceira.
- b) 1 á saída do depósito de regulación ou distribución.
- c) 1 en cada un dos puntos de entrega entre os distintos xestores.
- d) 1 na rede de distribución. Nos abastecementos que subministren máis de 20.000 m³/día, o número de puntos de mostraxe será de 1 por cada 20.000 m³ ou fracción de auga distribuída por día como media anual.

B) Os puntos de mostraxe para o autocontrol da industria alimentaria serán determinados por ela coa supervisión da autoridade sanitaria.

C) No caso de cisternas e depósitos móbiles, é responsabilidade do seu xestor e os puntos de mostraxe para o autocontrol serán os definidos no artigo 6 deste real decreto.

A autoridade sanitaria poderá requirir-lo cambio da localización dos puntos de mostraxe determinados polo xestor ou da industria alimentaria, ou aumentalo seu número se non responden á representatividade necesaria.

4. Os tipos de análise para o autocontrol son os seguintes:

1.º Exame organoléptico: consiste na valoración das características organolépticas da auga de consumo humano baseándose no olor, no sabor, na cor e na turbidez.

2.º Análise de control: este tipo de análise ten por obxecto facilitar ó xestor e á autoridade sanitaria a información sobre a calidade organoléptica e microbiolóxica da auga de consumo humano, así como información sobre a eficacia do tratamento de potabilización.

A) Parámetros básicos incluídos neste tipo de análise: olor, sabor, turbidez, cor, conductividade, concentración do ión Hidróxeno ou pH, amonio, «Escherichia coli» (E. coli) e bacterias coliformes.

B) Parámetros que polo menos se determinarán á saída da ETAP/depósito de cabeceira ou no seu defecto á saída do depósito de regulación ou distribución:

- a) Ferro: cando se utilice como floculante.
- b) Aluminio: cando se utilice como floculante.
- c) Reconto de colonias a 22 °C.
- d) «Clostridium perfringens» (incluídas as esporas).

C) Parámetros en función do método de desinfección:

- a) Nitrito: cando se utilice a cloraminación.
- b) Cloro libre residual: cando se utilice o cloro ou derivados.
- c) Cloro combinado residual: cando se utilice a cloraminación.

A autoridade sanitaria, se o considera necesario para salvagarda-la saúde da poboación abastecida, poderá incluír para cada abastecemento outros parámetros na análise de control.

3.º Análise completa: ten por obxecto facilitar ó xestor e á autoridade sanitaria a información para determinar se a auga de consumo humano distribuída respecta ou non os valores paramétricos definidos nesta disposición. Para iso determinaranse os parámetros do anexo I e os que a autoridade sanitaria considere oportunos para salvagarda-la saúde da poboación abastecida.

c

No caso dos parámetros da análise completa e tras dous anos como mínimo de autocontrol, o xestor poderá presentar unha solicitude á autoridade sanitaria para reduci-la frecuencia de análise que sinala esta disposición ata un 50 por 100, para determinados parámetros, por non ser probable a presenza dese parámetro na auga de consumo humano en concentracións que puidesen implicar un risco de incumprimento co valor paramétrico.

5. Cada xestor do abastecemento ou parte deste elaborará, antes do 1 de xaneiro de 2005, un protocolo de autocontrol e xestión do abastecemento. Neste protocolo deberá incluírse todo o relacionado co control da calidade da auga de consumo humano e o control sobre o abastecemento, e deberá estar á disposición da autoridade sanitaria e en concordancia co programa autonómico de vixilancia sanitaria da auga de consumo humano.

6. Ante a sospeita dun risco para a saúde da poboación, a autoridade sanitaria poderá solicitar ó xestor as mostraxes complementarias que crea oportunas para salvagarda-la saúde da poboación.

Artigo 19. *Vixilancia sanitaria.*

A vixilancia sanitaria da auga de consumo humano é responsabilidade da autoridade sanitaria, quen velará para que se realicen inspeccións sanitarias periódicas do abastecemento.

A devandita vixilancia a cargo da autoridade sanitaria correspondente inclúe as zonas de abastecemento de xestión ou de patrimonio do Estado.

A autoridade sanitaria elaborará e porá á disposición dos xestores, antes do 1 de xaneiro de 2004, o programa de vixilancia sanitaria da auga de consumo humano para o seu territorio, que remitirá ó Ministerio de Sanidade e Consumo.

Calquera cambio no programa, ou se se realiza un desenvolvemento normativo autonómico desta disposición, deberá notificarse ó Ministerio de Sanidade e Consumo.

Artigo 20. *Control na billa do consumidor.*

1. Para as augas de consumo humano subministradas a través dunha rede de distribución pública ou privada, o municipio, ou no seu defecto outra entidade de ámbito local, tomará as medidas necesarias para garanti-la realización do control da calidade da auga na billa do consumidor e a elaboración periódica dun informe sobre resultados obtidos.

2. Os parámetros que hai que controlar na billa do consumidor son, polo menos:

- a) Olor.
- b) Sabor.
- c) Cor.
- d) Turbidez.
- e) Conductividade
- f) pH.
- g) Amonio.
- h) Bacterias coliformes.
- i) «Escherichia coli» (E. coli).
- j) Cobre, cromo, níquel, ferro, chumbo ou outro

parámetro: cando se sospeite que a instalación interior ten este tipo de material instalado.

k) Cloro libre residual ou cloro combinado residual: cando se utilice cloro ou os seus derivados para o tratamento de potabilización da auga.

En caso de incumprimento dos valores paramétricos, tomarase unha mostra no punto de entrega ó consumidor.

Artigo 21. *Frecuencia de mostraxe.*

1. O número mínimo de mostraxas no autocontrol deberá ser representativo do abastecemento ou partes deste e da industria alimentaria, distribuídos uniformemente ó longo de todo o ano.

a) A frecuencia mínima de mostraxe para a análise de control e a análise completa levaranse a cabo segundo o especificado no anexo V.

b) A frecuencia de mostraxe do desinfectante residual poderá incrementarse cando a autoridade sanitaria o estime necesario.

c) O exame organoléptico realizarase polo menos dúas veces por semana e sempre e cando non se realice outro tipo de análise nese período.

A autoridade sanitaria, cando xulgue que puidese existir un risco para a saúde da poboación, velará para que o xestor incremente a frecuencia de mostraxe para aqueles parámetros que esta considere oportunos.

2. A frecuencia de mostraxe para cisternas e depósitos móbiles será sinalada en cada caso pola autoridade sanitaria.

3. O número de mostraxas anuais recollidas na billa do consumidor será, polo menos, a que sinala o anexo V.

Artigo 22. *Situacións de excepción ós valores paramétricos fixados.*

O xestor poderalle solicitar á Administración sanitaria a autorización de situacións de excepción temporal con respecto ós valores paramétricos fixados cando o incumprimento dun valor paramétrico dun determinado parámetro da parte B do anexo I nun abastecemento dado, se produciu durante máis de 30 días en total durante os últimos 12 meses e cando a subministración de auga de consumo humano non se poida manter de ningunha outra forma razoable. A autoridade sanitaria establecerá un novo valor paramétrico, sempre que a excepción non poida constituír un perigo para a saúde da poboación abastecida.

A Dirección Xeral de Saúde Pública do Ministerio de Sanidade e Consumo xestiona o Censo Nacional das situacións de excepción autorizadas pola autoridade sanitaria.

Artigo 23. *Autorización de excepción.*

1. O xestor presentará á autoridade sanitaria a solicitude que constará, polo menos, de:

a) Copia do escrito do xestor ó municipio, se é o caso, comunicando a solicitude de autorización da excepción.

b) A solicitude, que se axustará ó modelo de impreso recollido na parte A do anexo VI.

c) Orixinal e copia dun «informe documental» cos puntos seguintes:

1.º Resultados do parámetro dos seis últimos meses.

2.º Informe sobre a causa da solicitude, xustificando, se procede, cun dictame técnico.

3.º Informe xustificando que non se pode manter a subministración de auga de ningunha outra forma razoable.

4.º Comunicado e forma de transmisión á poboación afectada da situación de excepción.

5.º Programa de mostraxe específica incrementando a frecuencia de mostraxe para ese abastecemento para o período solicitado.

6.º Plan de medidas correctoras, disposicións para a avaliación do plan, cronograma de traballo e estimación do custo.

2. A autoridade sanitaria terá un prazo de dous meses para notifica-la autorización da solicitude, a partir da entrada da documentación no rexistro do órgano competente para a súa tramitación.

3. Unha vez autorizada a excepción a autoridade sanitaria terá 15 días hábiles para comunica-la autorización de excepción á Dirección Xeral de Saúde Pública do Ministerio de Sanidade e Consumo. A comunicación realizarase no modelo de impreso recollido na parte B do anexo VI e, se se trata dun abastecemento que distribúa ó día máis de 1.000 m³ como media anual, irá xunto cun exemplar do «informe documental» achegado xunto á listaxe de industrias alimentarias pertinentes afectadas.

4. O Ministerio de Sanidade e Consumo notificará á Comisión Europea, conforme a normativa comunitaria vixente, a autorización de excepción, de abastecementos que distribúan ó día máis de 1.000 m³ como media anual.

5. As excepcións deberán estar limitadas ó menor tempo posible e non excederán de tres anos, ó final dos cales o solicitante presentará á autoridade sanitaria un «estudio de situación» e o custo total das medidas adoptadas.

6. Unha vez autorizada a excepción, o xestor comunicarlles ós consumidores e ós outros xestores afectados do abastecemento a nova situación de excepción e, en coordinación coa autoridade sanitaria, facilitará recomendacións sanitarias á poboación en xeral e especificamente a aqueles grupos de poboación para os que a excepción puidese representar un risco para a súa saúde.

O prazo de comunicación non será superior a dous días a partir do día en que lle sexa notificada a autorización.

Artigo 24. *Primeira prórroga de excepción.*

1. Cando os tres anos non foran suficientes para resolve-la causa que motivou a solicitude de excepción, o xestor poderá solicitar unha prórroga da excepción á autoridade sanitaria.

Neste caso, dous meses antes de que finalice o primeiro período autorizado, deberá presentar:

- a) Copia do escrito do xestor ó municipio, se é o caso, comunicando a solicitude de prórroga.
- b) A solicitude, que se axustará ó modelo de impreso recollido na parte A do anexo VI.
- c) Orixinal e copia dun novo «informe documental» actualizado.

Ó finaliza-lo primeiro período autorizado, o xestor remitiralle á autoridade sanitaria orixinal e copia do «estudio de situación» elaborado, que recollerá os progresos realizados desde a autorización.

2. A autoridade sanitaria terá un prazo de dous meses para notifica-la autorización da solicitude, a partir da entrada da documentación no rexistro do órgano competente para a súa tramitación.

Esta prórroga de excepción non poderá exceder de tres anos.

A partir da autorización da prórroga seguirase a mesma tramitación que o previsto nos puntos 3, 4, 5 e 6 do artigo 23.

Artigo 25. *Segunda prórroga de excepción.*

1. En circunstancias excepcionais, cando non sexa corrixida a causa que motivou a solicitude nos dous períodos autorizados, o xestor poderá solicitar unha segunda prórroga que, con informes favorables do municipio, se é o caso, e da autoridade sanitaria, o Ministerio de Sani-

dade e Consumo tramitará a solicitude á Comisión Europea por un período non superior a tres anos.

2. Neste caso, tres meses antes de que finalice o segundo período autorizado, o xestor deberá presentar á autoridade sanitaria a seguinte documentación:

- a) Copia do escrito do xestor ó municipio, se é o caso, comunicando a solicitude da segunda prórroga.
- b) A solicitude, que se axustará ó modelo de impreso recollido na parte A do anexo VI.
- c) Orixinal e copia dun novo «informe documental» actualizado.

Ó finaliza-lo segundo período autorizado, o xestor remitirá á autoridade sanitaria orixinal e copia do novo «estudio de situación».

3. A autoridade sanitaria remitiralle á Dirección Xeral de Saúde Pública do Ministerio de Sanidade e Consumo a solicitude, o «informe documental» e o «estudio de situación», xunto cun informe técnico da autoridade sanitaria xustificativo da tramitación da solicitude da segunda prórroga da autorización de excepción.

4. O Ministerio de Sanidade e Consumo, en coordinación coa autoridade sanitaria, o xestor e o municipio, se é o caso, elaborarán un informe sobre a necesidade dunha segunda prórroga que se remitirá á Comisión Europea xunto co resto da documentación.

5. O Ministerio de Sanidade e Consumo notificará a decisión da Comisión Europea á autoridade sanitaria, ó xestor e ó municipio nun prazo non superior a unha semana.

A comunicación ós consumidores e ós outros xestores afectados do abastecemento desta segunda prórroga de excepción realizarase segundo o previsto no punto 6 do artigo 23.

Artigo 26. *Situación de excepción de curta duración.*

1. Cando se prevexa que coas medidas correctoras poida resolverse o problema nun prazo máximo de 30 días e cando o incumprimento do valor paramétrico sexa considerado pola autoridade sanitaria como insignificante, o xestor solicitará á autoridade sanitaria a autorización de excepción de curta duración, sempre que o valor proposto non poida constituir un perigo para a saúde humana.

2. A solicitude de autorización de excepción de curta duración constará, polo menos:

- a) Da solicitude, que se axustará ó modelo de impreso recollido na parte A do anexo VI.
- b) Do plan de medidas correctoras co cronograma de traballo previsto.
- c) Da proposta de comunicado para transmitir á poboación afectada a situación.

3. A autoridade sanitaria terá un prazo de 10 días para notifica-la autorización da solicitude, a partir da entrada da documentación no rexistro do órgano competente para a súa tramitación.

4. Unha vez autorizada a excepción e notificada ó xestor, este comunicarlles antes das 24 horas, ós consumidores e ós outros xestores afectados a nova situación, e facilitará, en coordinación coa autoridade sanitaria, recomendacións sanitarias á poboación ou a grupos de poboación para os que a devandita excepción puidese representar un risco para a saúde.

Artigo 27. *Incumprimentos e medidas correctoras e preventivas.*

1. Calquera incumprimento detectado no abastecemento ou na calidade da auga de consumo humano, polo xestor, o municipio, o titular da actividade ou a autoridade sanitaria, deberá ser confirmado.

c

Esta confirmación realizarase, cando sexa necesario, coa toma dunha mostra de auga antes das 24 horas de detectarse o incumprimento.

2. Trala confirmación do incumprimento, o xestor ou o titular da actividade, se existe unha actividade pública ou comercial ou o municipio, no caso de domicilios particulares, investigarán inmediatamente o seu motivo, deixando constancia diso nun libro de incidencias, e notificarán antes de 24 horas á autoridade sanitaria as características da situación cun impreso que se axustará ó modelo recollido no anexo VII e polo medio de transmisión que esta determine para os parámetros contemplados nas partes A, B e D do anexo I.

No caso dos parámetros da parte C do anexo I, a comunicación realizarase semanalmente.

3. Unha vez notificado o incumprimento á autoridade sanitaria ou o detectado por ela, esta valorará a apertura ou non dunha «situación de alerta».

A autoridade sanitaria estimará a importancia do incumprimento, a repercusión sobre a saúde da poboación afectada e a realización dun estudio de avaliación do risco debido ó episodio de incumprimento, se o considera necesario.

4. En cada situación de alerta ou incumprimento, a autoridade sanitaria valorará a posibilidade de prohibir-la subministración ou o consumo de auga, restrinxilo uso, aplicar técnicas de tratamento apropiadas para modificar-la natureza ou as propiedades da auga antes da súa subministración, co fin de reducir ou eliminarlo risco do incumprimento e a presentación de riscos potenciais para a saúde da poboación.

5. O xestor, o municipio ou o propietario do inmovible con actividade pública ou comercial comunicará a situación de alerta, as medidas correctoras e preventivas ós consumidores e ós outros xestores afectados, antes das 24 horas trala valoración da autoridade sanitaria.

Ademais, transmitirán, en coordinación coa autoridade sanitaria, as recomendacións sanitarias para a poboación ou grupos de poboación para os que o incumprimento puidese representar un risco para a saúde.

6. Unha vez tomadas as medidas correctoras, o xestor ou o propietario do inmovible ou o municipio realizarán unha nova toma de mostra no punto en que tivese lugar o problema para verifica-la situación de normalidade e informarán a autoridade sanitaria que valorará o peche da «situación de alerta», comunicándolle ós consumidores e ós outros xestores afectados nun prazo de 24 horas.

7. No caso de incumprimento de parámetros do anexo I, parte C, a autoridade sanitaria valorará a cualificación da auga como «apta ou non apta para o consumo humano» en función do risco para a saúde.

Artigo 28. *Réxime sancionador.*

Sen prexuízo doutra normativa que puidese resultar de aplicación, as infraccións contra o disposto no presente real decreto constituirán infracción administrativa en materia de sanidade, de acordo co tipificado no capítulo VI do título I da Lei 14/1986, do 25 de abril, xeral de sanidade, e serán obxecto de sanción administrativa, logo da instrución do oportuno expediente administrativo.

Artigo 29. *Información ó consumidor.*

A información dada ós consumidores deberá ser puntual, suficiente, axeitada e actualizada sobre todos e cada un dos aspectos descritos neste real decreto, a través dos medios de comunicación previstos por cada unha das administracións implicadas e os xestores do abastecemento.

Artigo 30. *Sistema de Información Nacional de Auga de Consumo.*

1. O Ministerio de Sanidade e Consumo establece un sistema de información relativo ás zonas de abastecemento e control da calidade da auga de consumo humano denominado Sistema de Información Nacional de Auga de Consumo (SINAC).

A utilización e subministración de datos en soporte informático ó SINAC será obrigatoria para tódalas partes implicadas na subministración de auga de consumo humano contempladas nesta disposición.

O xestor, o municipio e a autoridade sanitaria velarán para que os datos xerados no autocontrol, vixilancia sanitaria ou control en billa do consumidor, estean recollidos no SINAC.

2. A Dirección Xeral de Saúde Pública do Ministerio de Sanidade e Consumo coordinará o SINAC segundo o especificado nos parágrafos seguintes:

a) Constituirase un comité técnico para o mantemento e vixilancia da aplicación, o cal responderá da definición e explotación da información e estará formado por representantes dos usuarios dos niveis básico, autonómico e ministerial.

b) O SINAC será de aplicación ós seguintes axentes e organismos que interveñen no sistema:

- 1.º Municipios.
- 2.º Xestores do abastecemento ou partes deste.
- 3.º Autoridades sanitarias autonómicas.
- 4.º Ministerio de Sanidade e Consumo.

c) A unidade de información do SINAC é a zona de abastecemento.

d) O SINAC estrutúrase en tres niveis, cada un coas seguintes funcionalidades:

1.º Nivel básico: captura e carga de datos básicos; depuración e validación interna dos datos; consultas; saídas; explotación dos seus propios datos; administración do acceso a usuarios básicos propios. A información dos niveis básicos agrégase no nivel autonómico do que dependen.

2.º Nivel autonómico: captura e carga de datos autonómicos; consultas; saídas; explotación dos seus propios datos; administración do acceso a usuarios autonómicos e básicos. A información dos niveis autonómicos agrégase no nivel ministerial.

3.º Nivel ministerial: carga de datos ministeriais, consultas, saídas, explotación estatística de ámbito nacional, difusión da información a organismos nacionais e internacionais, administración do acceso a usuarios ministeriais.

Existirá un administrador da aplicación que administrará cos seguintes criterios: usuarios, grupos de usuarios (comunidades autónomas, provincias, niveis, entidades, funcións e campos), táboas, ficheiros de intercambio, parametrizacións, etc.

Cada unidade de traballo de cada nivel pode acceder á totalidade da propia información que xerara ou que lle afecte, pero non á información individualizada doutras unidades, e será responsable da súa información que non poderá ser modificada por outra unidade de igual ou diferente nivel.

e) A información do SINAC divídese en 10 entidades de información:

- 1.º Caracterización da zona de abastecemento.
- 2.º Captacións.
- 3.º Tratamento de potabilización.
- 4.º Depósitos e cisternas.
- 5.º Redes de distribución.
- 6.º Laboratorios.

- 7.º Mostraxes ou boletíns analíticos.
- 8.º Situacións de incumprimento ou alerta.
- 9.º Situacións de excepción.
- 10.º Inspeccións sanitarias.

Os datos básicos de cada unha das entidades poderán ser modificados por acordos do Comité Técnico.

f) A información deste sistema tratarase de forma graduada, estruturándoa segundo entidades de información (bloques ou grupos homoxéneos de información); estas entidades en campos (apartados ou atributos); e algúns destes campos en táboas (variables, categorías ou contidos de campo).

g) Para as entidades públicas ou privadas que dispoñan dos seus propios sistemas de información, declarase a estrutura interna de información contida no SINAC de forma que poidan transferirlos datos relativos ós boletíns de análise ó sistema mediante un ficheiro de intercambio.

3. O desenvolvemento deste artigo levarase a cabo mediante orde do ministro de Sanidade e Consumo.

Disposición adicional primeira. *Programas nacionais.*

Planificaranse programas de ámbito nacional de vixilancia epidemiolóxica e sanitaria destinados a previr riscos específicos para a saúde humana asociados ó consumo de auga.

Os programas nacionais serán planificados, desenvolvidos e avaliados polo Ministerio de Sanidade e Consumo en coordinación cos órganos competentes das comunidades autónomas, no seo da Ponencia de Sanidade Ambiental, dependente do Consello Interterritorial do Sistema Nacional de Saúde, por proposta da Dirección Xeral de Saúde Pública do Ministerio de Sanidade e Consumo, baseándose nos avances científicos e técnicos.

Disposición adicional segunda. *Mostraxe da radioactividade.*

A Dirección Xeral de Saúde Pública do Ministerio de Sanidade e Consumo publicará, antes de cinco anos desde a entrada en vigor desta disposición, as mostraxes, frecuencias, tipos de análise e métodos de ensaio para a determinación dos parámetros correspondentes á radioactividade.

Ata a publicación da mostraxe para a determinación da radioactividade, a autoridade sanitaria poderá dispoñer, dentro do seu territorio, que se determinen os parámetros descritos para a radioactividade naquel abastecemento que se sospeite que os niveis en auga poidan entrañar un risco para a saúde da poboación abastecida.

Disposición adicional terceira. *Mostraxes dos parámetros relacionados cos materiais.*

Para os casos do cromo, cobre, níquel, chumbo e calquera outro parámetro que a autoridade sanitaria considere que puidese estar relacionado cos materiais en contacto coa auga de consumo humano, a Dirección Xeral de Saúde Pública do Ministerio de Sanidade e Consumo establecerá un método de mostraxe harmonizada e publicará antes de cinco anos desde a entrada en vigor desta disposición.

Estes métodos de recollida de mostraxes deberán lograr que os valores aplicados para o control axeitado para estes parámetros relacionados cos materiais das instalacións interiores sexan os obtidos como valor medio semanal inxerido polos consumidores obtidos de mostraxes adecuadas en billa do consumidor e de forma representativa.

Disposición adicional cuarta. *Protocolos sanitarios.*

A Ponencia de Sanidade Ambiental elaborará, antes de xaneiro de 2005, recomendacións sanitarias para as situacións máis frecuentes de incumprimentos e incidencias, que servirán de orientación á autoridade sanitaria e ó xestor para os estudos de avaliación do risco, recomendacións sanitarias e medidas correctoras e preventivas, medidas de protección; así mesmo, publicará directrices para a transmisión da información ó consumidor sobre as augas de consumo humano, as súas instalacións e demais información a que se refire este real decreto.

Disposición adicional quinta. *Informes de síntese.*

As comunidades autónomas publicarán periodicamente un informe sobre a calidade da auga de consumo humano e as características das zonas de abastecemento do seu territorio, co formato e contido que cada unha delas decida e baseándose no SINAC.

A Dirección Xeral de Saúde Pública do Ministerio de Sanidade e Consumo publicará, anualmente, un informe nacional sobre a calidade da auga de consumo humano e as características das zonas de abastecemento baseándose no SINAC, que se remitirá unha vez publicado á Comisión Europea.

Disposición adicional sexta. *Revisión dos criterios de calidade.*

Polo menos cada cinco anos, a Ponencia de Sanidade Ambiental revisará os criterios de calidade da auga de consumo humano e os requisitos sanitarios das instalacións, a teor do progreso científico e técnico e formulará propostas de modificacións cando sexa necesario.

Disposición transitoria primeira. *Actualización de instalacións.*

Con anterioridade ó 1 de xaneiro de 2004 levaranse a cabo a adecuación dos tratamentos de potabilización, previstos no artigo 10, as medidas de protección, previstas nos artigos 7.4, 8.2 e 11.2, e a implantación do sistema de aseguramento de calidade nos laboratorios que realicen a análise de control e completa do autocontrol, vixilancia sanitaria e control en billa do consumidor, previsto no artigo 16.

Antes do 1 de xaneiro de 2012 levarán a cabo as reformas e adaptacións necesarias nas redes de distribución pública ou privadas e as instalacións interiores de edificios públicos e establecementos con actividade pública ou comercial, derivadas das esixencias incorporadas nos artigos 8, 11, 12 e 14 e no anexo I deste real decreto.

Disposición transitoria segunda. *Mostraxe de instalacións interiores.*

A autoridade sanitaria velará para que a administración local antes do 1 de xaneiro do 2012 realice a mostraxe da auga de consumo humano, en campañas periódicas, en locais, establecementos públicos ou privados e domicilios particulares, representativos de cada abastecemento, construídos con anterioridade a 1980, con especial atención á determinación dos parámetros relacionados cos materiais instalados nas instalacións interiores e aqueles relacionados co mal mantemento da instalación interior que puidesen representar un risco para a saúde.

c

Disposición transitoria terceira. *Cumprimento cos valores paramétricos.*

Á entrada en vigor deste real decreto todo abastecemento deberá cumprir cos requisitos relativos ós valores paramétricos nel fixados, agás para: antimonio, arsénico, benceno, bromato, 1,2-dicloroetano, microcistina, níquel, chumbo, tetracloroetano, tricloroetano e trihalometanos, para estes parámetros, os prazos de cumprimento serán os establecidos na parte B do anexo I.

Disposición transitoria cuarta. *Censos de substancias para o tratamento da auga e de produtos de construción en contacto coa auga de consumo humano.*

As empresas que comercialicen calquera substancia para o tratamento da auga de consumo humano ou produtos de construción en contacto coa auga de consumo humano deberán remitir á Dirección Xeral de Saúde Pública do Ministerio de Sanidade e Consumo, o impreso que figura no anexo VIII ou no anexo IX, no prazo de tres meses a partir da entrada en vigor deste real decreto. Con iso elaborárase un censo de substancias para o tratamento da auga e un censo de produtos de construción en contacto coa auga de consumo humano.

O Ministerio de Sanidade e Consumo actualizará os devanditos censos.

Disposición transitoria quinta. *Autorizacións de excepción vixentes.*

A autoridade sanitaria revisará e actualizará as autorizacións de excepción vixentes á entrada en vigor deste real decreto, comunicando antes de seis meses á Dirección Xeral de Saúde Pública do Ministerio de Sanidade e Consumo as que permanezan autorizadas con base no artigo 23 e correspondan a zonas de abastecemento que subministren máis de 1.000 m³ de auga de consumo humano por día.

Disposición transitoria sexta. *Usuarios do SINAC.*

A partir do 1 de xuño de 2003 os usuarios ligados a zonas de abastecemento con máis de 500 habitantes poderán solicita-la alta como usuarios do SINAC ós seus administradores autonómicos e a partir do 1 de xaneiro de 2004 para o resto dos usuarios de zonas de abastecemento menores.

Disposición derogatoria única. *Derrogación normativa.*

Quedan derogadas cantas disposicións de igual ou inferior rango se opoñan ó establecido no presente real decreto e en particular o Real decreto 1138/1990, do 14 de setembro, polo que se aproba a Regulamentación técnico-sanitaria para o abastecemento e control de calidade das augas potables de consumo público.

Disposición derradeira primeira. *Habilitación normativa.*

Facúltanse conxuntamente os ministros de Sanidade e Consumo, de Agricultura, Pesca e Alimentación, de Medio Ambiente, de Economía e de Ciencia e Tecnoloxía para dictar, no ámbito das súas respectivas competencias, as disposicións necesarias para o desenvolvemento do establecido neste real decreto.

Disposición derradeira segunda. *Título competencial.*

O presente real decreto, que ten carácter de norma básica, dítase ó abeiro do disposto no artigo 149.1.16.^a da Constitución e de acordo co disposto nos artigos 18.6, 19.2, 23, 24, 40.2, 40.13 e na disposición adicional segunda da Lei 14/1986, do 25 de abril, xeral de sanidade.

Disposición derradeira terceira. *Entrada en vigor.*

O presente real decreto entrará en vigor o día seguinte ó da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Dado en Madrid, o 7 de febreiro de 2003.

JUAN CARLOS R.

O vicepresidente primeiro do Goberno e ministro da Presidencia,
MARIANO RAJOY BREY

ANEXO I

Parámetros e valores paramétricos

A. Parámetros microbiolóxicos

Parámetro	Valor paramétrico	Notas
1. Escherichia coli	0 UFC en 100 ml	1 e 2
2. Enterococo	0 UFC en 100 ml	
3. Clostridium perfringens (incluídas as esporas) ...	0 UFC en 100 ml	

Notas:

(1) Cando a determinación sexa positiva e exista unha turbidez maior 5 UNF determinaranse, na saída de ETAP ou depósito, se a autoridade sanitaria o considera oportuno, «Cryptosporidium» ou outros microorganismos ou parasitos.

(2) Ata o 1 de xaneiro de 2004 poderase determinar «Clostridium» sulfito reductor en vez de «Clostridium perfringens». As condicións descritas na nota 1 e o valor paramétrico serán os mesmos para ámbolos dous.

B.1 Parámetros químicos

Parámetro	Valor paramétrico	Notas
4. Antimonio	5,0 µg/l	1
Ata o 31/12/2003	10,0 µg/l	
5. Arsénico	10 µg/l	
Ata o 31/12/2003	50 µg/l	
6. Benceno	1,0 µg/l	
Ata o 31/12/2003	— µg/l	
7. Benzo(α)pireno	0,010 µg/l	
8. Boro	1,0 mg/l	
9. Bromato:		
A partir de 01/01/2009	10 µg/l	
Do 01/01/2004 ó		
31/12/2008	25 µg/l	
Ata o 31/12/2003	— µg/l	
10. Cadmio	5,0 µg/l	
11. Cianuro	50 µg/l	
12. Cobre	2,0 mg/l	
13. Cromo	50 µg/l	
14. 1,2-Dicloroetano	3,0 µg/l	
Ata o 31/12/2003	— µg/l	

Parámetro	Valor paramétrico	Notas	Parámetro	Valor paramétrico	Notas
15. Fluoruro	1,5 mg/l		26. Trihalometanos (THMs): Suma de:		7 e 8
16. Hidrocarburos Policíclicos Aromáticos (HPA) ...	0,10 µg/l		A partir de 01/01/2009	100 µg/l	
Suma de:			Do 01/01/2004 ó		
Benzo(b)fluoranteno	µg/l		31/12/2008	150 µg/l	
Benzo(ghi)perileno	µg/l		Ata o 31/12/2003	— µg/l	
Benzo(k)fluoranteno	µg/l		Bromodichlorometano ...	µg/l	
Indeno(1,2,3-cd)pireno ..	µg/l		Bromoformo	µg/l	
17. Mercurio	1,0 µg/l		Cloroformo	µg/l	
18. Microcistina	1 µg/l	2	Dibromoclorometano ...	µg/l	
Ata o 31/12/2003	— µg/l		27. Tricloroeteno + Tetraclo-		
19. Niquel	20 µg/l		roeteno	10 µg/l	
Ata o 31/12/2003	50 µg/l		Ata o 31/12/2003	— µg/l	
20. Nitrato	50 mg/l	3	Tetracloroeteno	µg/l	
21. Nitritos:		3 e 4	Tricloroeteno	µg/l	
Rede de distribución	0,5 mg/l				
Na saída da ETAP/depósito	0,1 mg/l		Notas:		
22. Total de praguicidas	0,50 µg/l	5 e 6	(1) Determinarase cando se utilice o ozono no tratamento de potabilización e determinarase polo menos á saída da ETAP.		
23. Praguicida individual	0,10 µg/l	6	(2) Só se determinará cando exista sospeita de eutrofización na auga da captación, realizarase determinación de microcistina á saída da ETAP ou depósito de cabeceira.		
Excepto para os casos de:			(3) Cumprirase a condición de que [nitrato]/50 + [nitrito]/3 < 1. Onde os corchetes significan concentracións en mg/litro para o nitrato (NO ₃) e para o nitrito (NO ₂).		
Aldrín	0,03 µg/l		(4) Determinarase cando se utilice a cloraminación como método de desinfección.		
Dieldrín	0,03 µg/l		(5) Suma de tódolos praguicidas definidos no punto 10 do artigo 2 que se sospeite que poidan estar presentes na auga.		
Heptacloro	0,03 µg/l		(6) As comunidades autónomas velarán para que se adopten as medidas necesarias para poñer á disposición da autoridade sanitaria e dos xestores do abastecemento a listaxe de praguicidas fitosanitarios utilizados maioritariamente en cada unha das campañas contra pragas do campo e que poidan estar presentes nos recursos hídricos susceptibles de seren utilizados para a produción de auga de consumo humano.		
Heptacloro epóxido	0,03 µg/l		(7) Determinarase cando se utilice o cloro ou os seus derivados no tratamento de potabilización.		
24. Chumbo:			Se se utiliza o dióxido de cloro, determinaranse cloritos á saída da ETAP ou depósito de cabeceira.		
A partir de 01/01/2014	10 µg/l		(8) Nos casos en que os niveis estean por riba do valor paramétrico, determinaranse: 2,4,6-triclorofenol ou outros subproductos da desinfección á saída da ETAP ou depósito de cabeceira.		
Do 01/01/2004 ó					
31/12/2013	25 µg/l				
Ata o 31/12/2003	50 µg/l				
25. Selenio	10 µg/l				

B.2 Parámetros químicos que se controlan segundo as especificacións do produto

Parámetro	Valor paramétrico	Notas
28. Acrilamida	0,10 µg/l	1
29. Epiclorhidrina	0,10 µg/l	1
30. Cloruro de vinilo	0,50 µg/l	1

Nota:

(1) Estes valores paramétricos corresponden á concentración monomérica residual na auga, calculada conforme as características da migración máxima do polímero correspondente en contacto coa auga.

A empresa que comercialice estes produtos presentará ós xestores do abastecemento e ós instaladores das instalacións interiores a documentación que acredite a migración máxima do produto comercial en contacto coa auga de consumo utilizado segundo as especificacións de uso do fabricante.

C. Parámetros indicadores

Parámetro	Valor paramétrico	Notas
31. Bacterias coliformes	0 UFC	En 100 ml
32. Reconto de colonias a 22 °C		
Á saída de ETAP	100 UFC	En 1 ml
En rede de distribución	Sen cambios anómalos	
33. Aluminio	200	µg/l

c

Parámetro	Valor paramétrico		Notas
34. Amonio	0,50	mg/l	
35. Carbono orgánico total	Sen cambios anómalos	mg/l	1
36. Cloro combinado residual	2,0	mg/l	2, 3 e 4
37. Cloro libre residual	1,0	mg/l	2 e 3
38. Cloruro	250	mg/l	
39. Color	15	mg/l Pt/Co	
40. Conductividade	2.500	$\mu\text{S}/\text{cm}^{-1}$ a 20 °C	5
41. Ferro	200	$\mu\text{g}/\text{l}$	
42. Manganeso	50	$\mu\text{g}/\text{l}$	
43. Olor	3 a 25 °C	Índice de dilución	
44. Oxidabilidade	5,0	mg O ₂ /l	1
45. pH:			5 e 6
Valor paramétrico mínimo	6,5	Unidades de pH	
Valor paramétrico máximo	9,5	Unidades de pH	
46. Sabor	3 a 25 °C	Índice de dilución	
47. Sodio	200	mg/l	
48. Sulfato	250	mg/l	
49. Turbidez:			
Á saída de ETAP ou depósito	1	UNF	
En rede de distribución	5	UNF	

Notas:

(1) En abastecementos maiores de 10.000 m³ de auga distribuída por día determinarase carbono orgánico total, no resto dos casos, oxidabilidade.

(2) Os valores paramétricos refírense a niveis en rede de distribución. A determinación destes parámetros poderase realizar tamén «in situ».

No caso da industria alimentaria, este parámetro non se contemplará na auga de proceso.

(3) Determinarase cando se utilice o cloro ou os seus derivados no tratamento de potabilización.

Se se utiliza o dióxido de cloro determinaranse cloritos á saída da ETAP.

(4) Determinarase cando se utilice a cloraminación como método de desinfección.

(5) A auga en ningún momento poderá ser nin agresiva nin incrustante. O resultado de calcula-lo índice de Langelier debería estar comprendido entre +/- 0,5.

(6) Para a industria alimentaria, o valor mínimo poderá reducirse a 4,5 unidades de pH.

D. Radioactividade

Parámetro	Valor paramétrico	Notas
50. Dose indicativa total	0,10 mSv/ano	1
51. Tritio	100 Bq/l	
52. Actividade α total ...	0,1 Bq/l	
53. Actividade β total ...	1 Bq/l	2

Notas:

(1) Excluídos o tricio, o potasio⁴⁰, o radon e os produtos de desintegración do radon.

(2) Excluídos o potasio⁴⁰ e o tricio.

ANEXO II

Normas UNE-EN de substancias utilizadas no tratamento da auga de consumo humano

Código de norma	Substancias ou preparado
UNE-EN 13194:2001	Ácido acético.
UNE-EN 939:2000	Ácido clorhídrico.
UNE-EN 974:1998	Ácido fosfórico.
UNE-EN 899:1997	Ácido sulfúrico.

Código de norma	Substancias ou preparado
UNE-EN 1405:1998	Alxinato de sodio.
UNE-EN 1406:1998	Amidóns modificados.
UNE-EN 882:1997	Aluminato de sodio.
UNE-EN 12905:2000	Aluminosilicato expandido.
UNE-EN 12126:1999	Amoniaco licuado.
UNE-EN 12122:1999	Amoniaco.
UNE-EN 12909:2000	Antracita.
UNE-EN 12911:2000	Area verde de manganeso.
UNE-EN 12912:2000	Barita.
UNE-EN 1204:1998	Bis-dihidroxenofosfato de calcio.
UNE-EN 12518:2000	Cal.
UNE-EN 12903:2000	Carbón activo en po.
UNE-EN 12915:2000	Carbón activo granulado.
UNE-EN 12907:2000	Carbón pirolizado.
UNE-EN 1018:1998	Carbonato de calcio.
UNE-EN 897:1999	Carbonato de sodio.
UNE-EN 938:2000	Clorito de sodio.
UNE-EN 937:1999	Cloro.
UNE-EN 891:1999	Clorosulfato de ferro (III).
UNE-EN 881:1997	Cloruro de aluminio, hidroxicluro de aluminio e hidroxiclurosulfato de aluminio (monómeros).
UNE-EN 1421:1996	Cloruro de amonio.
UNE-EN 888:1999	Cloruro de ferro (III).
UNE-EN 1201:1998	Dihidroxenofosfato de potasio.
UNE-EN 1198:1998	Dihidroxenofosfato de sodio.
UNE-EN 1205:1998	Dihidroxenopirofosfato de sodio.
UNE-EN 1019:1996	Dióxido de xofre.
UNE-EN 936:1998	Dióxido de carbono.
UNE-EN 12671:2000	Dióxido de cloro.
UNE-EN 12121:1999	Disulfuro de sodio.
UNE-EN 1017:1998	Dolomita semi-calcinada.
UNE-EN 13176:2001	Etanol.
UNE-EN 12173:1999	Fluoruro de sodio.
UNE-EN 1203:1998	Fosfato tripotásico.
UNE-EN 1200:1998	Fosfato trisódico.
UNE-EN 12910:2000	Granate.
UNE-EN 898:1998	Hydrogenocarbonato de sodio.
UNE-EN 12120:1999	Hidroxenosulfito de sodio.

Código de norma	Substancias ou preparado
UNE-EN 1202:1998	Hidroxenofosfato de potasio.
UNE-EN 1199:1998	Hidroxenofosfato de sodio.
UNE-EN 896:1999	Hidróxido de sodio.
UNE-EN 900:2000	Hipoclorito de calcio.
UNE-EN 901:2000	Hipoclorito de sodio.
UNE-EN 12901:2000	Materiais inorgánicos de filtración e soporte.
UNE-EN 12876:2000	Osíxeno.
UNE-EN 1278:1999	Ozono.
UNE-EN 12914:2000	Perlita en po.
UNE-EN 12672:2001	Permanganato de potasio.
UNE-EN 902:2000	Peróxido de hidróxeno.
UNE-EN 12926:2001	Peroxodisulfato de sodio.
UNE-EN 12678:2000	Peroxomonosulfato de potasio.
UNE-EN 12906:2000	Pedra pómez.
UNE-EN 1207:1998	Pirofosfato tetrapotásico.
UNE-EN 1206:1998	Pirofosfato tetrasódico.
UNE-EN 1408:1998	Poli(cloruro de dialildimetilamónio).
UNE-EN 1407:1998	Poliacrilamidas aniónicas e non iónicas.
UNE-EN 1410:1998	Poliacrilamidas catiónicas.
UNE-EN 1409:1998	Poliaminas.
UNE-EN 1208:1998	Polifosfato de sodio e calcio.
UNE-EN 1212:1998	Polifosfato de sodio.
UNE-EN 883:1997	Polihidroxiclóruo de aluminio e polihidroxiclórosulfato de aluminio.
UNE-EN 12933:2000	Ácido tricloroisocianúrico*.
UNE-EN 12931:2000	Dicloroisocianurato de sodio, anhidro*.
UNE-EN 12932:2000	Dicloroisocianurato de sodio, dihidratado*.
UNE-EN 1209:1998	Silicato de sodio.
UNE-EN 878:1997	Sulfato de aluminio.
UNE-EN 12123:1999	Sulfato de amonio.
UNE-EN 12386:1999	Sulfato de cobre.
UNE-EN 889:1999	Sulfato de ferro (II).
UNE-EN 890:1999	Sulfato de ferro (III).
UNE-EN 12124:1999	Sulfato de sodio.
UNE-EN 12913:2000	Terra de diatomeas en po.
UNE-EN 12125:1999	Tiosulfato de sodio.
UNE-EN 1211:1998	Tripolifosfato de potasio.
UNE-EN 1210:1998	Tripolifosfato de sodio.

* Productos químicos utilizados en caso de urxencia.

ANEXO III

Laboratorios de control da calidade da auga de consumo humano

1. Laboratorio:
 - a) Nome.
 - b) Enderezo.
 - c) CP/Cidade.
 - d) Teléfono.
 - e) Fax.
 - f) Correo electrónico.
2. Tipo de aseguramento da calidade:
 - a) Acreditación pola UNE-EN ISO/IEC 17025 (ou 45001).
 - b) Certificación por UNE-EN ISO 9001.
3. Características da acreditación ou certificación:
 - a) Acreditación ou certificación número.

- b) Data da obtención da acreditación ou da certificación.
- c) Data da última renovación.
- d) Só no caso de acreditación, sinala-los parámetros para os cales se está acreditado.

4. Xuntar á parte a fotocopia do alcance de acreditación ou da certificación.

Data e sinatura

Dirixir a:

Dirección Xeral de Saúde Pública do Ministerio de Sanidade e Consumo.

ANEXO IV

Métodos de ensaios

A. Parámetros para os que se especifican métodos de ensaio:

Os seguintes métodos de ensaio danse xa sexa como referencia, nos casos de métodos UNE, ISO ou CEN, ou como guía, en espera da posible adopción de novos métodos nacionais para os devanditos parámetros.

Os laboratorios poderán empregar métodos alternativos, sempre que estean validados ou acreditados ou se demostrase a súa equivalencia e se cumpra o disposto no artigo 16.3.

Bacterias coliformes e «Escherichia coli» (E. coli): UNE-EN ISO 9308-1:2000.

Enterococos: UNE-EN ISO 7899-2:2001.

Enumeración de microorganismos cultivables-Reconto de colonias a 22 °C: UNE-EN ISO 6222:1999.

«Clostridium perfringens» (incluídas as esporas)

Filtrado sobre membrana e incubación anaerobia da membrana en ágar m-CP (nota 1) a (44 +/- 1) °C durante (21 +/- 3) horas. Reconto das colonias de cor amarela opaca que cambien a cor rosa ou vermella ó cabo de 20 a 30 segundos de exposición a vapores de hidróxido amónico.

Nota 1.

A composición do ágar m-CP é:

Medio de base:

Triptosa: 30 g.

Extracto de lévedo: 20 g.

Sacarosa: 5 g.

Hidrocloruro de L-cisteína: 1 g.

MgSO₄-7 H₂O: 0,1 mg.

Púrpura de bromocresol: 40 mg.

Ágar: 15 g.

Auga: 1.000 ml.

Disolve-los ingredientes no medio de base, axusta-lo pH a 7,6 e manter na autoclave a 121 °C durante 15 minutos.

Deixar arrefria-lo medio e engadir:

D-cicloserina: 400 mg.

B-sulfato de polimixina: 25 mg.

β-D-glicosuro de indoxyl deberá disolverse en 8 ml de auga destilada estéril antes de engadirse: 60 mg.

Solución de difosfato de fenoltaleína ó 0,5 % esterilizada por filtración: 20 ml.

FeCl₃-6H₂O ó 4,5 % esterilizada por filtración: 2 ml.

c

B. Parámetros para os que se especifican as características dos resultados:

1. En relación cos seguintes parámetros, as características que se especifican para os resultados supoñen que, como mínimo, o método de ensaio utilizado terá o límite de detección indicado, e será capaz de medir

concentracións iguais ó valor paramétrico (VP) coa exactitude e precisión especificadas.

Sexa cal for a sensibilidade do método de ensaio empregado, o resultado expresarase empregando como mínimo o mesmo número de cifras decimais que para o valor paramétrico considerado nas partes B e C de anexo I.

Parámetros	Exactitude Porcentaxe no VP (nota 1)	Precisión Porcentaxe no VP (nota 2)	Límite de detección Porcentaxe do VP (nota 3)	Condições	Notas
Acrilamida				Controlar segundo a especificación do produto.	
Aluminio	10	10	10		
Amonio	10	10	10		
Antimonio	25	25	25		
Arsénico	10	10	10		
Benceno	25	25	25		
Benzo(a)pireno	25	25	25		
Boro	10	10	10		
Bromato	25	25	25		
Cadmio	10	10	10		
Cianuro	10	10	10	Controlar segundo a especificación do produto.	4
Cloruro	10	10	10		
Cloruro de vinilo					
Cobre	10	10	10		
Conductividade	10	10	10		
Cromo	10	10	10		
1,2-dicloroetano	25	25	10		
Epiclorhidrina					
Fluoruro	10	10	10		
Ferro	10	10	10		Controlar segundo a especificación do produto.
HPA	25	25	25		
Manganeso	10	10	10		
Mercurio	20	10	20		
Níquel	10	10	10		
Nitrato	10	10	10		
Nitrito	10	10	10		
Oxidabilidade	25	25	10		
Praguicidas	25	25	25		
Chumbo	10	10	10		
Selenio	10	10	10	Controlar segundo a especificación do produto.	6 7 e 9
Sodio	10	10	10		
Sulfato	10	10	10		
Tetracloroetano	25	25	10		
THMs	25	25	10		
Tricloroetano	25	25	10		
Turbidez	25	25	25		

Notas:

(1) Por exactitude enténdese o erro sistemático e representa a diferenza entre o valor medio do gran número de medicións reiteradas e o valor exacto. (*)

(2) Por precisión enténdese o erro aleatorio e exprésase habitualmente como a desviación típica (dentro de cada lote e entre lotes) da dispersión de resultados arredor da media. Considérase unha precisión aceptable o dobre da desviación típica relativa. (*)

(*) Estes termos defínense con maior detalle na norma ISO 5725.

(3) O límite de detección é:

Xa sexa o triple da desviación típica relativa dentro do lote dunha mostra natural que conteña unha baixa concentración do parámetro, ou ben o quintuplo da desviación típica relativa dentro do lote dunha mostra en branco.

(4) O método debe determinalo cianuro total en tódalas súas formas, a partir do 1 de xaneiro de 2004.

(5) As características que se especifican para os resultados aplícanse a cada unha das substancias especificadas ó 25 por 100 do valor paramétrico no anexo I.

(6) A oxidación deberá efectuarse durante 10 minutos a ebulición en condicións de acidez, utilizando permanganato.

(7) As características que se especifican para os resultados aplícanse a cada un dos praguicidas e dependerán do praguicida de que se trate.

(8) As características que se especifican para os resultados aplícanse a cada unha das substancias especificadas ó 50 por 100 do valor paramétrico no anexo I.

(9) Aínda que non sexa posible, polo momento, cumprir co límite de detección para algún praguicida e hidrocarburo policíclico aromático, os laboratorios deberían tratar de cumprir esta norma.

2. Con respecto á concentración en ión hidróxeno, as características que se especifican para os resultados supoñen que o método de ensaio aplicado pode medir concentracións iguais ó valor do parámetro cunha exactitude de 0,2 unidades pH e unha precisión de 0,2 unidades pH.

C. Parámetros para os que non se especifica ningún método de ensaio: carbono orgánico total, cloro libre residual, cloro residual combinado, clostridium sulfito reductor, cor, criptosporidium, microcistina, olor e sabor.

ANEXO V

Número mínimo de mostras para as augas de consumo humano subministradas a través dunha rede de distribución ou utilizadas na industria alimentaria

Nota:

Para o cálculo da frecuencia no caso de augas subministradas a través dunha rede de distribución, pódese utiliza-lo número de persoas abastecidas, considerando unha dotación media de 200 litros por habitante e día.

A. Autocontrol:

1. Análise de control:

a) Á saída de cada ETAP⁽¹⁾ ou depósito de cabeceira:

Volume de auga tratada por día en m ³	Número mínimo de mostras ó ano
<100	1
>100 - <1.000	2
>1.000	2 por cada 1.000 m ³ /día e fracción do volume total

b) Á saída dos depósitos de regulación ou de distribución⁽²⁾ (incluído o da industria alimentaria):

Capacidade do depósito en m ³	Número mínimo de mostras ó ano
<100	A criterio da autoridade sanitaria
>100 - <1.000	1
>1.000 - <10.000	6
>10.000 - <100.000	12
>100.000	24

c) Na rede de distribución e industria alimentaria:

Volume de auga distribuído por día en m ³	Número mínimo de mostras ó ano
<100	1
>100 - <1.000	2
>1.000	1 + 1 por cada 1.000 m ³ /día e fracción do volume total

Notas:

(1) Cando non exista unha ETAP, a frecuencia mínima sinalada para a análise de control en ETAP sumarase á frecuencia mínima establecida nas alíneas b) e c) segundo dispoña a autoridade sanitaria.

(2) Cando exista unha ETAP, a frecuencia mínima en depósitos poderase reducir segundo dispoña a autoridade sanitaria.

2. Análise completa:

a) Á saída de cada ETAP, ou depósito de cabeceira:

Volume de auga tratada por día en m ³	Número mínimo de mostras ó ano
<100	A criterio da autoridade sanitaria
>100 - <1.000	1
>1.000 - <10.000	1 por cada 5.000 m ³ /día e fracción do volume total
>10.000 - <100.000	2 + 1 por cada 20.000 m ³ /día e fracción do volume total
>100.000	5 + 1 por cada 50.000 m ³ /día e fracción do volume total

b) Á saída dos depósitos de regulación ou de distribución (incluído o da industria alimentaria):

Capacidade do depósito en m ³	Número mínimo de mostras ó ano
<1.000	A criterio da autoridade sanitaria
>1.000 - <10.000	1
>10.000 - <100.000	2
>100.000	6

c) Na rede de distribución e industria alimentaria:

Volume de auga distribuído por día en m ³	Número mínimo de mostras ó ano
<100	A criterio da autoridade sanitaria
>100 - <1.000	1
>1.000 - <10.000	1 por cada 5.000 m ³ /día e fracción do volume total
>10.000 - <100.000	2 + 1 por cada 20.000 m ³ /día e fracción do volume total
>100.000	5 + 1 por cada 50.000 m ³ /día e fracción do volume total

B. Control en billa do consumidor:

Número de habitantes subministrados	Número mínimo de mostras ó ano
≤ 500	4
> 500 - ≤ 5.000	6
> 5.000	6 + 2 por cada 5.000 hab. e fracción

c

ANEXO VI**A. Solicitude de autorización de excepción**

1. Xestor:
 - a) Entidade.
 - b) Enderezo.
 - c) CP e cidade (provincia).
 - d) Teléfono.
 - e) Fax.
 - f) Correo electrónico.
2. Zona de abastecemento:
 - a) Denominación.
 - b) Código.
 - c) Poboación afectada.
 - d) Volume de auga distribuída por día (m³).
3. Tipo de excepción:
 - a) Autorización.
 - b) 1.ª prórroga.
 - c) 2.ª prórroga.
 - d) Excepción de curta duración.
4. Características da excepción:
 - a) Parámetro.
 - b) Novo valor paramétrico proposto.
 - c) Duración prevista da excepción.
 - d) Motivos polos que se solicita a autorización de excepción.

5. Xuntar á parte o informe documental (orixinal e copia).

6. En caso de prórroga, achegar á parte o estudio de situación (orixinal e copia).

Data e sinatura

Dirixir a:

Autoridade sanitaria.

B. Comunicación da autorización da excepción

1. Xestor: entidade.
2. Zona de abastecemento:
 - a) Denominación.
 - b) Código da zona de abastecemento.
 - c) Poboación afectada.
 - d) Volume de auga distribuída por día (m³).
3. Tipo de excepción:
 - a) Autorización.
 - b) 1.ª prórroga.
 - c) 2.ª prórroga.

4. Características da excepción:

- a) Parámetro.
- b) Novo valor paramétrico autorizado.
- c) Data da autorización.
- d) Duración prevista da autorización.
- e) Motivos da solicitude da excepción.

5. En tódolos casos e para a súa remisión á Comisión da Unión Europea, achegar á parte:

- a) Informe documental completo.
- b) Listaxe das industrias alimentarias pertinentes.

6. En caso de prórrogas, achegar á parte o estudio de situación.

Data e sinatura da autoridade que autoriza a excepción

Dirixir a:

Dirección Xeral de Saúde Pública. Ministerio de Sanidade e Consumo.

ANEXO VII**Notificación de incumprimentos**

1. Xestor:
 - a) Entidade.
 - b) Enderezo.
 - c) CP e cidade (provincia).
 - d) Teléfono.
 - e) Fax.
 - f) Correo electrónico.
2. Laboratorio: entidade.
3. Zona de abastecemento:
 - a) Denominación.
 - b) Código da zona de abastecemento.
 - c) Poboación afectada.
 - d) Volume de auga distribuída por día (m³).
4. Características do incumprimento:
 - a) Punto(s) de mostraxe na que se detectou o incumprimento.
 - b) Data da toma de mostra.
 - c) Motivo(s) que causou o incumprimento.
 - d) Parámetro(s) e valor cuantificado.
 - e) Data de confirmación do incumprimento.
 - f) Prazo proposto para emenda-lo incumprimento.
5. Xuntar á parte:
 - a) Medidas correctoras e preventivas previstas.
 - b) Proposta de comunicación para lles transmitir ós consumidores.

Data e sinatura

Dirixir a:

Autoridade sanitaria.

ANEXO VIII**Substancias utilizadas no tratamento de potabilización**

1. Empresa comunicante:
 - a) Nome.
 - b) Enderezo.
 - c) CP, cidade (provincia).
 - d) Teléfono.
 - e) Fax.
 - f) Correo electrónico.
 - g) Número de rexistro sanitario da empresa.
2. Substancia ou produto:
 - a) Fabricante.
 - b) Nome comercial do produto.
 - c) Clasificación do produto *.
 - d) Etiquetaxe do produto:
 - (1) Frases de risco (R).
 - (2) Consellos de prudencia (S).
 - e) Tamaño do envase.
 - f) Forma de presentación do produto.
 - g) Modo de emprego.
 - h) Dose de aplicación.
 - i) Finalidade do produto.
 - j) Número de rexistro sanitario ou autorización do produto (se procede).
 - k) Incompatibilidades con outros produtos ou materiais.
3. Notificación á Unión Europea:

No caso de substancias incluídas na definición do artigo 2.11.a), b) e c) do presente real decreto, que estean baixo o Regulamento 1896/2000 da Comisión, do 7 de setembro de 2000, relativo á primeira fase do programa contemplado no punto 2 do artigo 16 da Directiva 98/8/CE do Parlamento Europeo e do Consello sobre Biocidas («DOCE» L 228, 08/09/2000), sinala-la data de notificación á Unión Europea.
4. Xuntar á parte:
 - a) Composición cualitativa e cuantitativa ó 100 por 100, incluídas impurezas, n.º CAS e n.º CE.
 - b) Etiqueta orixinal do produto.

* Real decreto 363/1995 e Real decreto 1425/1998.

Data e sinatura

Dirixir a:

Dirección Xeral de Saúde Pública do Ministerio de Sanidade e Consumo.

ANEXO IX**Productos de construción en contacto con auga de consumo humano**

1. Empresa comunicante:
 - a) Nome.
 - b) Enderezo.
 - c) CP, cidade (provincia).
 - d) Teléfono.
 - e) Fax.
 - f) Correo electrónico.
 - g) Número de rexistro sanitario da empresa.
2. Produto:
 - a) Fabricante.
 - b) Nome comercial do produto.
 - c) Finalidade do produto para:
 - 1.º Tubaxe.
 - 2.º Depósito.
 - 3.º Xunta ou soldadura.
 - 4.º Revestimento.
 - 5.º Accesorio.
 - 6.º Membrana.
 - 7.º Outra (especificar).
 - d) Situación(s) recomendada(s) polo fabricante para o produto.
 - e) ¿Está en contacto directo coa auga de consumo humano?
 - f) Clasificación do produto * (se procede).
 - g) Número de rexistro sanitario ou autorización do produto (se procede).
 - h) Incompatibilidades con outros produtos, substancias ou desinfectantes.
 - i) Ensaio de migración do produto á auga (se os ten).
 - j) Ensaio de reacción química do produto a 20 ppm de cloro (se o ten).
3. Xuntar á parte:
 - a) Composición cualitativa e cuantitativa ó 100 por 100, incluídas impurezas, n.º CAS e n.º CE.
 - b) Etiqueta orixinal do produto.

* Real decreto 363/1995 e Real decreto 1425/1998.

Data e sinatura

Dirixir a:

Dirección Xeral de Saúde Pública do Ministerio de Sanidade e Consumo.

XEFATURA DO ESTADO

3706 *REAL DECRETO LEI 1/2003, do 21 de febreiro, polo que se adoptan medidas urxentes para repara-los danos causados polas inundacións producidas por desbordamentos na bacía do río Ebro durante os días 4 ó 10 de febreiro de 2003. («BOE» 46, do 22-2-2003).*

Durante os días 4 ó 10 do mes de febreiro de 2003, unha serie de fenómenos adversos deixou senti-lo seus efectos sobre a bacía do río Ebro, producindo importantes inundacións derivadas de desbordamentos na bacía do citado río, que provocaron danos en bens de titularidade pública e privada.

A magnitude dos feitos e as súas consecuencias obrigan, desde o principio constitucional de solidariedade e por aplicación dos de equidade e igualdade de trato en relación con situacións precedentes, á actuación dos poderes públicos e á adopción, para as zonas afectadas, dun conxunto de medidas paliativas e reparadoras concordantes coas adoptadas anteriormente en ocasións semellantes, co obxecto de favorecer-lo restablecemento dos servizos, a reparación de danos producidos e a volta á normalidade das zonas sinistradas polas inundacións.

O obxectivo, polo tanto, desta norma é aprobar un catálogo de medidas que afectan a varios departamentos ministeriais e abranguen aspectos moi diferentes, pois mentres unhas se dirixen a diminuí-las cargas tributarias, outras, como a concesión de créditos privilexiados, intentan paliar-lo impacto nas empresas e nos particulares afectados.

Por outra parte, as perdas de produción ocasionadas polas citadas inundacións nos cultivos e territorios afectados configuran, pola magnitude dos danos ocasionados, unha situación equiparable á de desastre natural, nos termos establecidos polas directrices comunitarias sobre axudas estatais ó sector agrario.

Tendo en conta que estas continxencias non teñen cobertura completa no marco do seguro agrario combinado, cómpre arbitrar medidas paliativas adecuadas, en consonancia coa natureza e incidencia dos danos ocasionados nas producións dos territorios afectados e nas rendas dos agricultores.

Na súa virtude, en uso da autorización contida no artigo 86 da Constitución, por proposta do vicepresidente primeiro do Goberno e ministro da Presidencia, do vicepresidente segundo do Goberno para Asuntos Económicos e ministro de Economía e dos ministros de Xustiza, de Facenda, do Interior, de Fomento, de Traballo e Asuntos Sociais, de Agricultura, Pesca e Alimentación, de Administracións Públicas e de Medio Ambiente e logo de deliberación do Consello de Ministros na súa reunión do día 21 de febreiro de 2003,

DISP O Ñ O :

Artigo 1. *Ámbito de aplicación.*

1. As medidas establecidas neste real decreto lei aplicaranse á reparación dos danos ocasionados polas inundacións producidas polos desbordamentos na bacía do río Ebro entre os días 4 e 10 de febreiro de 2003.

Os concellos e núcleos de poboación afectados das comunidades autónomas de Cantabria, Castilla y León, País Vasco, La Rioja, Navarra e Aragón ós que concretamente sexan de aplicación as medidas aludidas determinaranse por orde do ministro do Interior.

2. Para os efectos destas actuacións reparadoras, entenderanse tamén incluídos aqueloutros concellos ou núcleos de poboación nos que, para a correcta execución das obras necesarias, sexan imprescindibles as actuacións dos departamentos ministeriais competentes.

Artigo 2. *Danos en infraestructuras municipais e rede viaria das deputacións provinciais.*

Ós proxectos que executen as entidades locais nos concellos e núcleos de poboación ós que se fai referencia no artigo anterior, relativos ás obras de reparación ou restitución de infraestructuras, equipamentos ou instalacións e servizos de titularidade municipal incluídos no artigo 26.1.d) da Lei 7/1985, do 2 de abril, reguladora das bases do réxime local, e á rede viaria das deputacións provinciais, aplicaráselle-lo trámite de urxencia, e o Estado poderalles conceder unha subvención de ata o 50 por cento do seu custo.

Artigo 3. *Danos nas restantes infraestructuras públicas.*

Facúltanse os titulares dos departamentos ministeriais competentes por razón da materia para declarar zona de actuación especial as áreas afectadas, co obxecto de que estes departamentos, os seus organismos autónomos e as entidades públicas dependentes destes poidan levar a cabo as restauracións que procedan. Para os efectos indicados, decláranse de emerxencia as obras que executarán tales departamentos para repara-los danos causados en infraestructuras de titularidade estatal comprendidas no seu ámbito de competencias.

Artigo 4. *Indemnización de danos en producións agrarias.*

Serán obxecto de indemnización os danos ocorridos polos desbordamentos na bacía do río Ebro nas explotacións agrarias que, tendo pólizas en vigor amparadas polo Plan de seguros agrarios, sufrisen perdas por danos nas súas producións non cubertos polas liñas de seguros agrarios combinados.

Non obstante, para o caso de producións que nas datas do sinistro non iniciasen o período de contratación do seguro correspondente, tamén poderán percibi-las anteriores indemnizacións sempre e cando o agricultor contratase o seguro correspondente ás ditas producións no exercicio anterior.

Tamén se poderá percibir indemnización polos danos causados en producións non incluídas no vixente Plan anual de seguros, excepto que as producións afectadas estivesen garantidas por un seguro non incluído no sistema de seguros agrarios combinados.

Estas indemnizacións irán destinadas ós titulares daquelas explotacións que, estando situadas no ámbito sinalado no artigo 1, sufrisen perdas superiores ó 20 ou ó 30 por cento da produción, segundo se trate ou non de zona desfavorecida, conforme os criterios establecidos pola Unión Europea a este respecto.

Artigo 5. *Beneficios fiscais.*

1. Concédese a exención das cotas do imposto sobre bens inmobles correspondentes ó exercicio de 2003 que afecten a vivendas, establecementos industriais e mercantís, explotacións agrarias, locais de traballo e similares, danados como consecuencia directa das inundacións, cando se acredite que tanto as persoas coma os bens neles situados tivesen que ser obxecto de realoxamento total ou parcial noutras vivendas ou locais diferentes ata a reparación dos danos sufridos.